

GUILLAUME APOLLINAIRE

ALCOHOLS

ALCOOLS

Traducció d'Andreu Gomila

LaBreu
Edicions

Aquesta traducció ha rebut un ajut de la Institució de les Lletres Catalanes.

Primera edició: novembre 2021

© d'aquesta traducció: Andreu Gomila, 2021

© d'aquesta edició: LaBreu Edicions, 2021

Edita: LaBreu Edicions

labreuedicions@gmail.com

labreuedicions.com

Grafisme coberta: Nina Marin

Disseny col·lecció: Marc Romera & Ester Andorrà

Correcció de Melcion Mateu

ISBN: 978-84-123289-9-8

Dipòsit Legal: B-17387-2021

Impressió: Book Print Digital, S.A.

L'editor autoritza la reproducció d'aquest llibre, totalment o parcial, per qualsevol mitjà, actual o futur, sempre que sigui per a ús personal i no amb finalitats comercials.

ZONA

Ja estàs cansat d'aquest món antic

Pastora oh Torre Eiffel aquest matí bela el ramat de ponts

N'estàs tip de viure en l'antiguitat grecoromana

Fins i tot aquí els automòbils semblen antics

Només la religió és encara nova la religió

És encara senzilla com els hangars de Port-Aviation

Només tu a Europa no ets pas antic oh Cristianisme

L'uropeu més modern sou vós papa Pius X

I tu a qui les finestres observen la vergonya et priva

D'entrar en una església i de confessar-t'hi aquest matí

Llegeixes els prospectes els catàlegs els cartells que canten
ben alt

Vet aquí la poesia aquest matí i per a la prosa hi ha els diaris

Hi ha fascicles a 25 cèntims plens d'aventures policíiques

Retrats de grans homes i mil títols diversos

He vist aquest matí un carrer preciós el nom del qual he oblidat

Nova i polida era la corneta del sol

Els directors els obrers les belles estenodactilògrafes

De dilluns matí a dissabte vespre hi passen quatre cops per setmana

Al matí hi gemega la sirena tres cops

Una campana rabiosa hi borda cap al migdia
Les inscripcions dels rètols i de les parets
Les plaques els anuncis criden com lloros
M'encanta la gràcia d'aquest carrer industrial
Situat a París entre el carrer d'Aumont-Thiéville i l'avinguda
dels Ternes

Vet aquí el carrer jove i tu encara no ets res més que un nen petit
La teva mare només et vesteix de blau i de blanc
Ets molt piadós i amb el més vell del teus camarades René
Dalize

Res no us agrada tant com les pompes de l'Església
Són les nou ja han abaixat el gas braveja sortiu del dormitori
d'amagat

Pregueu tota la nit a la capella de l'escola
Mentre que una eterna i adorable profunditat ametista
Gira sense fi la flamejant glòria de Crist
És el lliri bell que cultivem tots
És la torxa de cabells rojos que el vent no apaga
És el fill pàl·lid i vermell de la dolorosa mare
És l'arbre sempre frondós de totes les pregàries
És la doble potència de l'honor i de l'eternitat
És l'estrella de sis puntes
És Déu que mor divendres i ressuscita diumenge
És el Crist que puja al cel millor que els aviadors
Posseeix el rècord del món d'altura

Pupil·la Crist de l'ull
Vintena pupil·la dels segles se les sap totes

I convertit en ocell aquest segle ascendeix com Jesús
Els diables en els abismes alcen el cap per mirar-lo
Diuen que imita Simó el Mag a Judea
Criden que si sap saltar que l'anomenin saltamarges
Els àngels voletegen al voltant del bonic volantiner
Ícar Henoc Elies Apol·loni de Tiana
Floten a l'entorn del primer aeroplà
Es decanten de vegades per deixar passar els que transporten
la Santa Eucaristia

Aquests capellans que ascendeixen eternament elevant l'hòstia
L'avió pren terra a la fi sense replegar les ales
El cel s'omple aleshores de milions d'orenetes
A corre-cuita venen els corbs els falcons els mussols
D'Àfrica arriben els ibis els flamencs els marabús
Locell Roc celebrat pels contistes i els poetes
Plana aguantant amb les urpes el crani d'Adam el primer cap
L'àguila es desfà de l'horitzó amb un gran esgarip
I d'Amèrica ve el petit colibrí
De la Xina venen els pihís àgils i llargs
Que tan sols tenen una ala i que volen en parella
Després vet aquí el colom d'esperit immaculat
Que escorta l'ocell-lira i el paó ocel·lat
El fènix aquesta foguera que ell mateix engendra
Ho vela tot en un instant amb la seva cendra ardent
Les sirenes abandonen els freus perillosos
Arriben bellament cantant tots tres
I tots àguila fènix i pihís de la Xina
Fraternitzen amb la màquina voladora

Ara camines per París tot sol entre la gentada
Ramats d'autobusos que bramen circulen a prop teu
L'angoixa de l'amor et serra la gola
Com si mai no t'haguessin de tornar a estimar
Si visquessis en el temps antic entraries en un monestir
Teniu vergonya quan us sorpreneu dient una pregària
Te'n rius de tu i com el foc de l'Infern la teva rialla espetega
Les espurnes de la riallada dauren el fons de la teva vida
És com un quadre penjat en un museu tenebrós
I de tant en tant vas a mirar-lo de prop

Avui camines per París les dones estan
 ensangonades
Era i voldria no recordar-me'n era en el declivi de la
 bellesa

Envoltada de flames fervents la Mare de Déu m'ha mirat des
 de Chartres
La sang del vostre Sagrat Cor m'ha inundat a Montmatre
Estic malalt de sentir les paraules benaurades
L'amor que pateixo és una malaltia vergonyosa
I la imatge que et posseix et fa sobreviure en l'insomni i en
 l'angoixa
És sempre a prop teu aquesta imatge que desapareix

Ara mateix voreges la Mediterrània
sota els llimoners que floreixen tot l'any
Amb els teus amics et passeges en barca
L'un és de Niça n'hi ha un de Menton i dos de La Turbie

Mirem amb feredat els pops de les profunditats
I entre les algues neden els peixos imatges del Salvador

Ets al jardí d'un alberg a la rogalia de Praga
Et sents ben feliç hi ha una rosa damunt la taula
I observes en lloc d'escriure el teu conte en prosa
La cetònia que dorm en el cor de la rosa

Espantat et veus dibuixat en les àgates de Sant Vit
Estàs mort de tristor el dia en què t'hi veus
T'assembles al Llätzer esfereït per la claror
Les agulles del rellotge del call van a l'inrevés
I tu també recules en la teva vida lentament
En pujar al Hradcany de nit mentre escoltes
Cantar cançons txeques a les tavernes

Aquí ets a Marsella enmig de les síndries

Aquí ets a Coblença a l'hotel del Gegant

Aquí ets a Roma assegut sota un nesprer del Japó

Aquí ets a Amsterdam amb una noia que trobes bella i que
és lletja

Ella ha de casar-se amb un estudiant de Leiden
Hi lloguen habitacions en llatí Cubicula locanda
Recordo haver-hi passat tres dies i tres més a Gouda

Ets a París a cal jutge d'instrucció

Com un criminal et posen sota arrest

Has fet viatges dolorosos i alegres
Abans d'adonar-te de la mentida i de l'edat
Has patit per amor als vint i als trenta anys
He viscut com un foll i he perdut el temps
No goses tornar-te a mirar les mans i tothora voldries plorar
A sobre teu a sobre d'aquella que estimo a sobre de tot el que
t'ha espantat

Mires amb els ulls plens de llàgrimes aquests pobres emigrants
Creuen en Déu pregunen les dones alleten els infants
Omplen amb la seva olor el hall de l'estació de Saint-Lazare
Tenen fe en la seva estrella com els Reis d'Orient
Esperen fer calés a Califòrnia
I tornar als seus països després d'haver fet fortuna
Una família transporta un edredó roent així com vosaltres
transporteu el vostre cor
Aquest edredó i els nostres somnis són també irreal
Alguns d'aquests emigrants es queden aquí i s'allotgen
Al carrer dels Rosiers o al carrer dels Écouffes en tuguris
Els he vist sovint al vespre com prenen la fresca al carrer
I es mouen poc de casa com les peces dels escacs
Hi ha sobretot jueus les seves dones porten perruca
Resten assegudes exsangües al fons de les botigues

Estàs dret davant la barra d'un bar de cràpules
Et prens un cafè pobre entre els desgraciats

Passes la nit en un gran restaurant

Aquestes dones no són malvades sinó
neguits

Totes fins i tot la més lletja ha fet patir el seu amant

Ella és la filla d'un policia municipal de Jersey

Les seves mans que no havia vist són dures i clivellades

Sento una pietat immensa per les costures del seu ventre

Ara humilio una pobra noia amb el riure horrible de la meua
boca

Estàs sol el matí vindrà

Els lleters fan dringar les ampolles als carrers

La nit s'allunya com una bella mestissa

És Ferdine la falsa o Leah la sol·lícita

I et beus aquest alcohol que crema com la teva vida

La vida que et beus com un aiguardent

Camines cap a Auteuil vols anar a casa a peu

Dormir entre els teus fetitxes d'Oceania i de Guinea

Són com Crist amb una altra forma i d'una altra creença

Són els Crists dels inferiors de les esperances obscures

Adeu-siau Adeu-siau

Sol coll tallat